

re gange under debatten, begynder faktisk at give mig anledning til bekymring. Så nu håber jeg, at udenrigsministeren vil gå op og give dette tilsagn.

Så vil jeg spørge udenrigsministeren, om det ikke er korrekt, som fru Charlotte Antonsen sagde, at Petersberg-opgaverne, som man kalder det, inden for Vestunionen naturligvis er forsvarspolitik, at det er militære anliggender, at det bl.a. handler om udrykningsstyrker, at det endda handler om styrker – eller i hvert fald materiel – som man vil have stillet til rådighed fra NATO, og at det derfor i sin natur er forsvars- og militærpolitik.

At man så kan bruge et begreb som fredsbevarende – og i andre tilfælde begrebet fredsskabende – ændrer jo ikke ved, at det er militærpolitik og forsvarspolitik, vi taler om. Og når vi går over til at tale om det fredsskabende – ligesom når der i Birmingham-erklæringen tales om krisestyring – er vi jo ovre i noget med udrykningskorps, som direkte går ind og blander sig politisk i situationer på de steder, hvor de bliver sendt hen.

Så det er i allerhøjeste grad militærpolitik og forsvarspolitik, det drejer sig om. Det håber jeg ikke at man vil forsøge på at bortforklare.

Jeg er ligesom hr. Kent Kirk utrolig interesseret i at vide, hvad den danske regering egentlig mener om det svensk-finske forslag, for det svensk-finske forslag er en sammenkobling af EU og Vestunionen på spørgsmålet om Petersberg-opgaverne, altså en EU-militær- og -forsvarspolitik, og det er det, vi har en undtagelse her i Danmark imod.

Så vil jeg slutte med at sige her, at Enhedslisten kan stemme for det dagsordensforslag, som Dansk Folkeparti har stillet. Det kan vi støtte. Det vil være en fornuftig ting at høre den danske befolkning, også inden man skriver under. Men det kan naturligvis ikke erstatte – det må stå lysende klart – en bindende folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen. Det er i hvert fald helt klart Enhedslistens synspunkt, og det går jeg også ud fra er Dansk Folkepartis synspunkt.

Så var hr. Steen Gade ked af, at vi fra Enhedslisten ikke havde nævnt undtagelserne i vores dagsorden. Undtagelserne er naturligvis fuldt ud omfattet af vores dagsorden. Undtagelserne er indbygget i vores dagsorden. Men som jeg også har gjort SF opmærksom på flere gange under den her debat, er der jo langt flere ting end undtagelserne, der vil blive et resultat af

den her regeringskonference; regeringskonferencen vil betyde mere union også på alle mulige andre områder end dem, der er omfattet af undtagelserne, og de ting har vi altså også taget med i vores dagsorden. Så jeg kan forsikre hr. Gade for, at undtagelserne naturligvis er fuldt og helt dækket ind af Enhedslistens dagsorden. Det kan jeg egentlig ikke forstå at SF rejser tvivl om.

Men jeg er selvfølgelig ked af, at SF ikke kan støtte en dagsorden imod unionsudviklingen. Det havde jeg håbet på efter de signaler, der kom fra SF's landsmøde, men så langt kom vi altså ikke i dag. Det kommer vi forhåbentlig, næste gang vi skal have en forespørgselsdebat. Så tror og håber jeg da på at SF er klar til at tage det skridt videre.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil da godt takke udenrigsministeren for besvarelsen af alt andet end de spørgsmål, jeg havde stillet. Men da udenrigsministeren i det mindste sagde, at han glædede sig til, at der kom flere debatter om det her emne, kan det jo være, at vi næste gang kan få svar på, hvad regeringen egentlig talt vil gøre for at sikre, at EU er mere velforberedt til at modtage de nye øst- og centraleuropæiske lande. Jeg synes måske nok, det havde været det væsentligste spørgsmål at besvare, men jeg kan forstå, at det ingen interesse har for udenrigsministeren på nuværende tidspunkt.

Så skal jeg kort meddele, at det af Dansk Folkeparti fremsatte motiverede dagsordensforslag kan vi ikke støtte, for der står, at der skal være en *vejledende* afstemning, *inden* regeringen skriver under, og det mener jeg egentlig talt er lettere umuligt i betragtning af, at jeg erindrings, at da man sidste gang i Maastricht skulle til at slutte forhandlingerne og ende op med et resultat, fortsatte forhandlingerne så at sige nærmest til og med den sidste dag op til, at man skrev under, og så gik det ud til ratificering, og så var det, man kunne have en folkeafstemning og lign.

Så jeg mener, at punktet er forkert formuleret, og det er i øvrigt også indeholdt i vores eget dagsordensforslag, hvor vi siger, at forhandlingsresultatet skal sendes ud til folkeafstemning, altså ikke en vejledende folkeafstemning, men en regulær folkeafstemning, som vi skal respektere, og at det skal være, når man har resultatet. Alt andet ville være lidt vanvittigt.